

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

De Tempore Hyemales

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sermo. v.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30599

Pro tertio. Auditis tē. Nō dubiuſ
q̄n cū magna hūilitate debeat petor
corā deo ſe pſternere mſciam petitor.
Nam vt h̄. vj. q. Quero. q. Siq̄s. B. auſ
pena puniendū ē crimen leſe maiestat̄. ge.
ff. ad. l. cor de ſicca. ultimō tradi iperam⁹
ſuplicio q̄ ſiccarij iſſidatores coiuncti.
ſo humili⁹ poſtulare debem⁹ grām q̄ q̄t̄
die ſum⁹ iſſida penſato ſiccarī aie n̄rē. Po/
ne caſum de paue cui⁹ oia bona confiſca/
ta ſunt; mo ⁊ ip̄e reus ē morti ⁊ ſtans corā
rege q̄ ſi ſperet mſciam poſſe conſeq̄. q̄ re
uerent ſuppliearē ⁊ cū q̄nta erubelcentia
ſtarer ibi. vlt̄ri⁹ ſi iā data ſit ei venia ⁊ he
diligit rege q̄ntū an: erubelcit q̄t̄iens ſtas
an rege recordat rege offendisse. Expone
tē. Notando illud Eccl. x. Et p̄fuiſo ad/
ducens glām: grām.

Sermo. v.
Myrge illumini
ſ
re tē. Ambulabūt gentes in lu
mine tuo. Et reges in ſplendo
re oī ſui Eſa. I. Tria ibi notant̄ p̄ his q̄
ſurgunt a pctis. Spualis pfeſſionis veri/
tas. Ambulabunt ḡt̄es. Ambulatiōis il
lius ſecuritas. In lumine tuo. Ambulanti
um nobilitas ⁊ reges tē. De p̄mo Eſa. ij
Fluent ad eū oēs gentes ⁊ dicent. Veni/
te ascendam⁹ ad móte dñi: ⁊ ad domū dei
ſacob: Docebit nos vias ſuas ⁊ ambula/
bim⁹ in ſemir̄ ei⁹. Deſclo Joā. xii. Am
bulate dū lučē habet. De tertio Apoc. v.
Fecisti nos deo n̄o regnū ⁊ regnabitus
ſup terrā. Hoc vere dicere p̄fit oēs ch̄ia
ni. De tribi p̄dicitis p̄t̄ exponi illō Apo.
xii. Ambulabūt ḡt̄es i lu. ei⁹ ⁊ reges te/
reafferten glām ſuā.

Primus ar. An poſſit illuminari ab
q̄ grā ſpeciali. Q, ii. ſup illō. j. Lo.
xij. Nemo poſt dicere dñs iſcus niſi a ſpiri.
dic glosa Amb. Q̄ veꝝ a q̄cunq̄ dicas ⁊ a
ſpūſtō eſt. Contra p̄t̄ hō pctō multa
vera cognoscere. Un Aug. lib. retrra. Non
approbo q̄d in oīone dixi. De q̄ non mu
dos haſcire noſuſti. R̄ndet eīm poſt mul
tos nō mundoſ m̄la ſcire vera. p̄ grāz at
bō mundus efficiſt. R̄ndet Tho. in. j. ij.
q. xc. Lumen intellectuale ſufficiens, deſe

ad q̄dam intelligibilia cognoscenda ad q̄
rum viꝝ noticiā poſſum⁹ p̄ ſenſibilia dñe
nra. Altiora po intelligibilia intellect⁹ hu
man⁹ cognoscere nō po niſi fortiori lumine
pſiciaſ. ſ. lumine fidei vel xp̄hetie vel ſapic
tie iſſuſe. ⁊ hoc de lumine gre. inq̄ntū eſt na
ture ſupadditū. Cū aut dicit glosa Amb.
Omne verum aq̄cunq̄ tē. h̄c intellegi
dū eſt a ſpūſtō iſſuſe lumen naturaſ
le ⁊ mouente ad intelligendū ⁊ loquendū
p̄itatem nō ſic ab iſhabitātē p̄ gratiā ſed
vel ſic a largiente aliqd habituale donum
nature ſupadditū. Hec Tho. Pro ſūda
mento. Non po hūanus intellect⁹ ex ſe at
tingere. niſi tñmō ad cognitionē ſenſibili
um. Un ſim p̄bm. j. metaph. Aribil eſt in iō
tellectu q̄d p̄t̄ nō fuerit ſub ſenſu. Et ter
tio de aia. Necelle eſt vnuqueq̄ intelligē
tem phātasmata ſpeculari: naturaliter en
capax ē diuinoꝝ intellect⁹ human⁹. Juue
nalis. Venerabile ſoli ſortiti ingeniū diu
noꝝ capaces. Cum ḡ q̄rif. Un poſſit hō
tē. Dic m. vt ſ. Ex qua pp̄de q̄ntas age
re deo obn̄q̄ ſum⁹ grās q̄ nos iſſelectuſ
alii luminiſ voluit efficere p̄ticipes. De q̄
p̄s. Signatū eſt ſug nos lu. v. tu dñe. Et
q̄uis ex naturalib⁹ nō poſſim⁹ oēm verita
te co gnoscere: certi tñi eſſe debeam⁹ q̄ p̄ grā
tiam ſpeciali eſt illuſtrabit nos cognitionē ois
vitatis nobis necelle ſi tenebras vicioſum
ſtudeam⁹ abijcere Eph. v. Surge q̄ do/b
mis ⁊ ch̄is illuminabit te. Auditę pctōres
miferi q̄ dormiſtis in tenebriſ vicioꝝ: lubri
ci tē. Qui viðet̄ periculū vrm̄: nō pſidera
tis neq̄ capitis remedia necellaria q̄re: q̄
a dño ſeparati. Niſi neq̄ tenebras pctōruſ
abijcere curat̄is. Nā ſia pctis eſcere vel
letis dñs vos illuminaret. Figura Gen.
vij. Dñs iſtruit̄ noe quō ſaceret arca i q̄
ſalutē ſe p̄te diluuij. Spūaliter noe iſte/
ptat̄ ſequies: et ſiḡt̄ eū qui a pctō req̄eſcit
quē iſtruit̄ dñs o om̄ib⁹ ad ſalutē ne/
ceſſariſ. p̄s. Accedite ad eū ⁊ illuminami.
Pro ſclo. ſ. tē. Nunc de adorantium
oblatione. Adorauerunt eīm dñm nō
ſolum ex anima ⁊ corpe: ſed etiam ex tpaſi
ſubſtantia. Juxta illud Prouer. iij. Hono
ra dñm deū de tua ſubſtantia. Obtulerūt
ei auꝝ thūs ⁊ myrrā. Remig⁹. Scien
dum q̄ iſti nō ſinguli ſingula obtulerūt ⁊
ſinguli tria: et ſinguli cū ſuis muñerūt.

k. 5

De Epiphania domini

gem deū / hōiem p̄dicarunt. Est autē tri
pler rō q̄re ista tria obtulerūt.

Prima ſralis / historica.

Scda ſp̄ualis / allegorica.

Tertia moral / tropologica.

Prima r̄c. In h̄ ser. dicendū de rōnib⁹ p̄
mis q̄s in tres parv⁹ poter⁹ / primā sub //
diuidēdo in duas. Prima est rō anciq tra //
ditionis. Scda est rō necessarie ſubuentio
nis. Tertia est ratio deuote pteſtationis.

Prima igif r̄c. q̄r vt dīc Remig. Tra
ditio antiquoꝝ fuit q̄ nullus ad regem va
cans incroiret. Perſe / chaldeoꝝ mu
nera confueuerāt offerre. Iſti āt: vt dī in
historia ſcholastica: venerint de finib⁹ p̄
ſarum / chaldeoꝝ. **S**cda est rō necessarie ſu
buentionis / q̄r fm Bern. Auz obtu
lerunt ppter tropic ſubleuationē. Thus 2
lo& fetorem. Myrrā ppter mēbroꝝ pue
ri cōſolidationē / & ymū expulſionē. Circa
quā rōnem nota quō ch̄s p̄ ſuā inopā de
dit nobis exemplū contēnende mūdanit
atis. In h̄yo q̄ in ſtabuli fetore enutri
dedit nobis exemplū tol. Grande penalitas
In hoc ſo q̄ nasci voluit i forna pueri cu
corpali debilitatez fragilitate dedit exem
plū ſectande humilitat̄. **T**ertia est ra
tio deuote pteſtationis / q̄r fm Aug. ser. 3
epipb. Auz ſibi offerunt vt regi magno.
Thus imolant ſibi vt deo. Myrrā p̄bēt
ſibi tan̄p̄ pro ſalute oīm morituro. O q̄
hilari facie puer i eſus eos aspiciet / no ē
credendū / q̄ abſq̄ magna leticia eos abi
re p̄miserit. Et ygo dulcissima mater yl
dens in eis tantā fidē / deuotio multa
eis verecundo ſimone de filio ſuo locuta ē
narrando eis qualiter ei angelus annūci
auerat / & ipſa ygo conceperat et pepererat
angelis cantantib⁹ / nunciantib⁹ paſtorib⁹
eius nativitatē / et quomō ipſe deus ſic
iſcarnatus erat pro ſalute humani ḡmer⁹
Lōmendabat magoꝝ prudentiam / dili
gentiam di. Sciat̄s quia quem adoratis
deus eſt: ip̄z in brachijs ſuſcipite q̄r hō ē.
O virginis p̄fundā humilitas. O filij dei
nimia benignitas. O gratia precellēs oīm
regum et orientalium et occidentalium q̄
filium dei iſcarnatum in brachia ſua ſuſce
perunt. Lonemur et nos mentem diſpone
mentem in ſonnis animoniti ne rediret

ad herodem per aliam viam reuersi ſunt
in regionem ſuā. Et ſicut di. Chryſtoſo
mus ſuper Barth. Cum reuersi fuſſent

rent aſterunt colementes deum magis q̄ an
Ep̄dicantes m̄ltos erudierūt. Et deni
q̄ tu thomas iuſſer ad p̄uinciā illā ſibi ad
iuncti ſunt / et baptizati facti ſunt executo
res p̄dicationis ip̄ius. Greg. Dagnū no
bis aliquid magis innuunt q̄ in regioneſ

ſuām per aliam viam reuertuntur. Regio
qui p̄p̄ noſtra paradiseſ ū: ad quā ieu co
gnito redire per viam qua venimus prohi
bemur. A regione enim noſtra ſuperbiē
do viſibilia ſequendo cibum veritum gu
ſtando diſceſſimus. Sed ad deum neceſſe ē
ſtendo / obediendo / viſibilia contemnēdo /
atq̄ appetitum carnis refrenando reuerta
mus. Et certe non erit nobis graue volu
ptates carnis reprimere: et viſibilia con
temnere / ſi memoriam mortis teneamus.

Exemplū in viſta balaam quam ſcripſit
Ioannes damaſ. Rex quidam ſuit in in
dia christianoꝝ valde perſecutor qui filiū
nomine iſaphat in cluſum in palatio edu
care fecit timens ne christian⁹ fieret. Qui
ad etatem adulatam veniens admirās cur
ſic inclusus eſſet ym ex ſeruis dixit ſe ex h
multū anguſtiari. Quod pater audiens /
dolens equos parari iuſſit / choros plaudē
tes ante eos mittens: et ne aliquid feduz
ſibi occurreret prohibuit. Iuene igif illo
taliter procedente: cecis vnuſ et vnuſ leb
proſuſ ſibi obuauerunt: quoſ ylens et
ſtupens quid ſint et quomodo ſic eſſent /
quisiſunt. Lunc miuſtri ei dixerunt. paſſio
nes ſunt que hominib⁹ accidiunt. Valde er
go anxius eſſe cepit pro inconsuetidine re
rum. Alia vice quendam valde ru
ata facie et doſlo incuruato et dentibus
cadentibus inuenit. ſtupuit ergo plurimū
pro tali viſione. Et cum didiciflet omnes
homines aut iuuenes mori: aut ad ſimile
ſtatū venire: cepit multū triftis eſſe mū
danalgy voluptates contemnere. Lū enim
didiciflet ſe ſenescere et mori iam non po
rat consolari mundanis nec delectari i buſ
i uſe oblectamentis. Iō bene di. Hie
ronym⁹ in epiftola ad Paulinum. Facile
contemnit omnia q̄ ſe ſemper cogitat eſſe
re et nec ſe nobis negabit p̄iſſimus iſus.

Pro tertio. Audistis r̄c. Forte diaſ

tis. Nos etiam adoramus: nos genufle-
ctimus: et huiusmodi. Audite iura dicen-
tia: qd destructo principali destruitur et ac-
cessorum. Et depositi, l. Si quis deposita
pecunia. Et ff. de rerum venditione. Et
diverso. et de elecf. qualiter. et de fide in/
stru. Dilcctos. Discite ergo qualem ha-
betis voluntatem que principalior est qd
opatio exterior. Si re^o aliqs corā regep/
stratus misericordiam petet et tamen in/
terrogatus si voluntatem habet nuncq of-
fendendi regem dicit se habere voluntatē
iterum offendendi quid yalet illa prostra/
tio. Expone et applica notando illud Au-
gustini quod habetur xij. q. v. Deus in/
terrogat cor nō manū.

Sermo. yj. de
Epiphania dñi.

Sanare zc. Leua i circuitu oculos
tuos et vide. Esa. lx. vt surges
illumineris. Leua in circuitu oculos tuos
zc. Vide inquam tuipius miserabile qd
itatez. Dei inexplicabile sublimitatē. Pec-
cati vituperabilem prauitatem. De pmo
Bernardus. Respice ynde venenis et eru-
besce: vbi es: et ingemisse quo vadis: con-
tremisse. De secundo. Rom. xj. Vide dei
bonitatem vide et eius severitatē. De ter-
tio. Bonardus. Considerare debet pec-
cator quid offendit: quia deum: quid ami-
lit: quia celuz: quid incurrit: quia infernū.
Salutatio.

Primus articulus. An cum lumine ve-
re scientie adquisiue possint eē peruer-
si mores. Q, sic. Augustinus super illud
Psalm. Forte viuos deglutiissent nos: sic
dicit. Sic viui sorbentur qui sciunt maluz
esse et tamen consentiunt. Contra: volu-
tas non potest aliud velle nisi illud quod ē
sibi ab intellectu presentatum. Respondebat
Scot. in. iij. di. xxvj. declarando quomo-
do cum retra scientia possit eē malicia mo-
rum. Galicia exccat intellectum dupli-
ter. priuatue et positue: priuatue qd auer-
tit a cōsideratione recta: Positue autē qd
voluntas malū finem eligēs imperat in/
tellectuz considerare media necessaria ad

consequendum fines illum. De quo bñ dī.
Augustinus de ciui. dei. ca. vlf. Licitates
duas fecerunt amatores duo. Hec Scō.
Dro fundamento. Multū abutunt scie-
tia sua. Unū dicit Phs. vij. Ethic. Incon-
tinens quod sciens agit prava. Dicilem
Ouidius de tritibū. Omnia peruersas
possunt corrumpere mentes. Lum ergo
querit. An cum lumine zc. Dic rñ. vt s.
Ex qua conclude t perpende qd inexcusa-
biles sunt peccatores. non em peccant ni/
si ex libero arbitrio cuius est eligere hoc vlt
illud Eccl. xv. Apposui tibi ignē t aquā:
ad quodcumq volueris porridge manum.
Et tante libertatis est humana voluntas
vt etiam contra iudicium intellectus pos-
sit eligere quod malum est. Tales quippe
et licet veram scientiam habeant: tamē em
eam non satis considerant. De quibus
Psalm. Oculos habent t non videbunt.
Qd multi sunt tales zc. hmōi. quippe so-
mno capiunt. Figura. Iudicū. vj. San-
son obdormiuit in gremio dalile: et fortis
tudine spoliatus capitura philistei. Spi-
ritualiter: Sanson interpretatur sol fortis.
et signe eum qui scientia lucet et se fortis:
sed dormit in sinu dalile id est proprie
voluptatis et concupiscentiae: et spoliat^r for-
titudine cadit i manus philistim. i. demo-
nū. De tali Ps. Noluit intelligere vt be-
ne ageret.

Pro secundo. Supra zc. Nunc dō ter-
tia ratione que moralis est et tropo/
logica que triplicanda est sūm triplicem ob-
lationem. In hoc dicemus de significatio-
ne myrrhe qd triplex est.

Primo enim signat mortalitatis chri-
sti compassionē.

Cecido carnis mortificationē.

Tertio cordis amara p̄tritionē.

Primo enim signat mortalitatis chri- com
passio. Em eo qd vt dicit Grego. Myrrha
mortuoz corpora condiebant. Nec dubiu-
qm multū grata sit christo hec compassio-
nis oblatio. Ad quam faciendā nos hor-
taſt̄ deus Thren. ij. Recordare paupert̄
tis meo t transgressionis t absinthij: t fel-
lis. **S**ecundo carnis mortificationē. Bre-
gorius. Myrrham offerimus si carnis vi-
cia qd abstinentia mortificam^r. Per myrrhā
em agit ne mortua caro putrescat.

k 4